

УДК 342.951:351.773:614.46

DOI <https://doi.org/10.32849/2663-5313/2021.1.20>

Олексій Дрозд,

докт. юрид. наук, професор,
начальник відділу докторантури та ад'юнктури
Національної академії внутрішніх справ

Віктор Мотиль,

канд. юрид. наук,
старший науковий співробітник наукової лабораторії з проблем протидії злочинності
Навчально-наукового інституту № 1
Національної академії внутрішніх справ

АКТУАЛЬНІ ПРОБЛЕМИ ЗАСТОСУВАННЯ ПОЛІЦІЄЮ СТАТТІ 44-3 «ПОРУШЕННЯ ПРАВИЛ ЩОДО КАРАНТИНУ ЛЮДЕЙ» КОДЕКСУ УКРАЇНИ ПРО АДМІНІСТРАТИВНІ ПРАВОПОРУШЕННЯ

У зв'язку з поширенням на території України коронавірусної інфекції всі органи державної влади та місцевого самоврядування були залучені до протидії її поширенню та захисту систем життєзабезпечення країни від її негативного впливу. На органи Національної поліції також була покладена низка завдань, спрямованих на боротьбу з хворобою та контроль за виконанням протиепідемічних заходів підприємствами, організаціями та окремими громадянами. Зокрема, у статті досліджено актуальні проблеми застосування поліцією статті 44-3 КУпАП «Порушення правил щодо карантину людей» з метою окреслення напрямів їх розв'язання. Встановлено, що застосування поліцією статті 44-3 КУпАП «Порушення правил щодо карантину людей» на практиці ускладнене певними її вадами, до яких можна віднести: 1) труднощі відмежування кримінального правопорушення, передбаченого ст. 325 КК України, від адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП; 2) бланкетність диспозиції ст. 44-3 КУпАП; 3) надмірно суворі санкції ч. 1 ст. 44-3 КУпАП; 4) невідповідність назви ст. 44-3 КУпАП її змісту тощо. Як результат має місце неоднозначна, а в певних випадках і суперечлива практика притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей тощо.

Заборонна адміністративно-правова норма, передбачена у ст. 44-3 КУпАП, потребує удосконалення в контексті відмежування її від кримінального правопорушення, передбаченого ст. 325 КК України, встановлення науково обгрунтованих санкцій у ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, корекції назви цієї статті, а також чіткості визначення її диспозиції.

Необхідно також підвищувати рівень правової свідомості, правової культури та кваліфікації працівників Національної поліції України з метою оптимального ефективного забезпечення дотримання правил карантину, а також забезпечення невідворотності заходів адміністративної відповідальності у випадках вчинення адміністративних проступків, передбачених ст. 44-3 КУпАП.

Ключові слова: поліція, адміністративна відповідальність, провадження, карантин, коронавірус, адміністративне правопорушення, інфекційні хвороби, правила карантину людей.

Постановка проблеми. В умовах поширення в Україні гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, держава вимушена була вживати різного роду заходів, спрямованих на нейтралізацію цієї хвороби, усунення причин і умов її поширення. На різні органи державної влади покладено обов'язок протидіяти поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) та здійснювати захист усіх систем життєдіяльності країни від негативних наслідків пандемії та нових біо-

логічних загроз. У країні неодноразово вводився карантин, зокрема КМУ приймав такі постанови, що стосувалися встановлення карантину та запровадження посиленних протиепідемічних заходів «Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19» від 11 березня 2020 р. № 211 [1]; «Про встановлення карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та етапів послаблення

протиепідемічних заходів» від 20 травня 2020 р. № 392 [2]; «Про встановлення карантину та запровадження посиленних проти-епідемічних заходів на території зі значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» від 22 липня 2020 р. № 641 [3]; «Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2» від 9 грудня 2020 р. № 1236 [4]. Зазначеними нормативно-правовими актами запроваджено низку обмежень, спрямованих на запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2. Водночас на працівників Національної поліції покладено обов'язки здійснювати поточний контроль за перебуванням особи в місці самоізоляції, забезпечити контроль виконання протиепідемічних вимог під час здійснення пасажирських перевезень, а також вживати заходів щодо притягнення до кримінальної чи адміністративної відповідальності у разі інших порушень правил карантину. Перші провадження у справах про порушення правил щодо карантину людей продемонстрували низку проблем, які виникають на практиці під час виконання поліцейськими своїх функціональних обов'язків щодо протидії на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Проблемним питанням порушення правил щодо карантину людей присвятили свої праці А.А. Вознюк, В.В. Крикун, С.С. Ковальова, Є.В. Курінний, О.С. Кузембаєв, М.А. Самбор, С.С. Чернявський та ін. Однак у зазначених публікаціях не досить уваги звернено на актуальні проблеми застосування поліцією статті 44-3 КУпАП «Порушення правил щодо карантину людей», що зумовлює потребу в подальших наукових розробках цієї тематики.

Формулювання цілей. З огляду на викладене метою цієї статті є дослідження актуальних проблем застосування працівниками Національної поліції заходів щодо притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину людей та розроблення шляхів їх розв'язання.

Виклад основного матеріалу. З метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2,

Кодекс України про адміністративні правопорушення доповнено ст. 44-3 «Порушення правил щодо карантину людей» [5]. Так, було встановлено адміністративну відповідальність за порушення правил щодо карантину людей, санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами.

Перші результати реалізації ст. 44-3 КУпАП під час карантину засвідчили неефективність її застосування з огляду на неякісні законодавчі положення та неоднозначне їх тлумачення правозастосовними органами [6, с. 21].

Тому й не дивно, що надалі Законом України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 6 листопада 2020 р. статтю 44-3 КУпАП доповнено частиною другою такого змісту: «Перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респіраторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно, – тягне за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян» [7].

Очевидно, що внесення змін до КУпАП щодо встановлення адміністративно-правової заборони на перебування в громадських будинках, спорудах, громадському транспорті під час дії карантину без вдягнутих засобів індивідуального захисту зумовлене насамперед тим фактом, що носіння масок у місцях, де є висока небезпека зараження і важко дотримуватись соціальної дистанції, сприятиме зменшенню фактів зараження гострою респіраторною хворобою COVID-19, спричиненою коронавірусом SARS-CoV-2.

Зазначені заходи є вимушеними і необхідними задля зменшення випадків зараження цією хворобою населення не лише України, але й усього світового співтовариства. Вчені слушно звертають увагу на те, що правила, норми та заходи, спрямовані на протидію поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, здатні суттєво мінімізувати ріст та наслідки пандемії, відновити здоров'я населення [8–11].

Однак, незважаючи на удосконалення конструкції ст. 44-3 КУпАП, зазначена норма містить певні вади, які перешкоджають її

ефективному застосуванню на практиці працівниками Національної поліції України. До них можна віднести: 1) труднощі відмежування кримінального правопорушення, передбаченого ст. 325 КК України, від адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП; 2) бланкетність диспозиції ст. 44-3 КУпАП; 3) надмірно суворі санкції ч. 1 ст. 44-3 КУпАП; 4) невідповідність назви ст. 44-3 КУпАП її змісту тощо; 5) неоднозначність практики притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей тощо.

Незважаючи на те, що диспозиції ст. 325 КК України та ст. 44-3 КУпАП на перший погляд суттєво відрізняються, насправді **порушення правил карантину можна кваліфікувати як кримінальне, так і адміністративне правопорушення**. Усе залежить від наслідків. Для притягнення до кримінальної відповідальності вимагаються наслідки у формі спричинення або загрози спричинення поширення інфекційних хвороб. Водночас для притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил карантину таких наслідків не потрібно.

Мають рацію вчені в тому, що теоретично існує межа між правопорушеннями, передбаченими ст. 44-3 КУпАП та ст. 325 КК України, яка пов'язана з наявністю чи відсутністю відповідних наслідків. Водночас такий наслідок, як створення загрози поширення інфекційних хвороб, масових неінфекційних захворювань (отруень), фактично розмиває межі між відповідним злочином і адміністративним правопорушенням. Потенційна можливість поширення захворювань характерна низці порушень санітарних правил і норм щодо запобігання інфекційним хворобам та масовим отруєнням, а також порушень правил щодо карантину людей. Більшість порушень правил щодо карантину людей (ст. 44-3 КУпАП) потенційно може сприяти поширенню вірусних інфекцій [11, с. 12].

Чимало труднощів викликає бланкетність диспозиції ст. 44-3 КУпАП. Такий спосіб конструювання диспозиції у вказаній нормі неодноразово піддавався критиці вчених. С.С. Ковальова слушно звертає увагу на той факт, що санітарно-гігієнічні, санітарно-протиепідемічні правила і норми, про порушення яких зазначається у ст. 44-3 КУпАП, відсутні у тексті Закону «Про захист населення від інфекційних хвороб». Ці правила і норми – нормативно-правові акти (накази, інструкції, правила, положення тощо) центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері охорони здоров'я, вимоги яких спря-

мовані на запобігання виникненню та поширенню інфекційних хвороб. Множинність та розпорошеність цих норм у чисельних нормативно-правових актах разом з необхідністю спеціальних знань для тлумачення їх змісту призвело до значних труднощів у реалізації правової конструкції ст. 44-3 КУпАП на практиці [12, с. 162]. Є.В. Курінний у контексті цього слушно зауважує, що бланкетний характер змісту диспозиції ст. 44-3 КУпАП значно ускладнює самостійне ознайомлення більшості громадян із чинними заборонами, які містяться у кількох нормативно-правових актах, зокрема й підзаконного рівня [13, с. 149].

Не лише громадянам, але й правоохоронцям у певних випадках складно розібратися у положеннях зазначеної заборонної адміністративно-правової норми, а тому вони допускають помилки під час кваліфікації.

Наприклад, до Дружківського міського суду Донецької області надійшов протокол про адміністративне правопорушення, згідно з яким 10 грудня 2020 року об 11:33 ОСОБА_3 на території ринку «Гаврилівський» здійснював продаж продуктів харчування без засобів особистого захисту (захисної маски, гумових рукавичок), а ОСОБА_1 не здійснила належний контроль, чим порушила вимоги п.п. 1, п. 10. Постанови КМУ № 641 від 22 липня 2020 року. Суд, дослідивши матеріали справи про адміністративне правопорушення, встановив, що відповідно до протоколу ОСОБА_1 у провину ставиться порушення п.п. 1 п. 10 Постанови Кабінету Міністрів України № 641 від 22.07.2020 року, згідно з яким на території України на період дії карантину забороняється, зокрема, перебування в громадських будинках і спорудах, громадському транспорті без вдягнутих засобів індивідуального захисту, зокрема респираторів або захисних масок, що закривають ніс та рот, у тому числі виготовлених самостійно.

Проте вказана постанова КМУ не передбачає прописаних у протоколі обов'язків суб'єктів господарювання щодо здійснення контролю за працівниками, які працюють у фізичних осіб-підприємців у частині дотримання карантинних норм. Отже, посилання автора протоколу на порушення ОСОБА_1 Постанови Кабінету Міністрів України № 641 від 22.07.2020 року є неправильним, а тому не може ставитися останній у провину [14].

На практиці мають місце проблеми, пов'язані з **недотриманням поліцейськими вимог, які висувають до складання протоколів про адміністративне правопорушення за ст. 44-3 КУпАП.**

За таких обставин указані протоколи повертають для доопрацювання та належного оформлення. Однак поліцейські не завжди усувають наявні недоліки, а тому провадження в справах про адміністративне правопорушення щодо притягнення до адміністративної відповідальності за правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, закривають у зв'язку з відсутністю події та складу адміністративного правопорушення.

Наприклад, до Солом'янського районного суду м. Києва надійшов на розгляд протокол про адміністративне правопорушення від 19.03.2020 року № АПР18 № 143090, складений щодо ОСОБА_1 за вчинення адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 44-3 КУпАП. Постановою судді Солом'янського районного суду м. Києва така адміністративна справа була повернута до Солом'янського управління поліції ГУНП у м. Києві для доопрацювання та належного оформлення. Так, протокол про адміністративне правопорушення складений недбало, нерозбірливим почерком, що позбавляє суддю можливості встановити його зміст, зокрема суть адміністративного правопорушення. Таким чином, зазначений протокол про адміністративне правопорушення складений із порушенням вимог ч. 1 ст. 256 КУпАП: з нього неможливо встановити суть адміністративного правопорушення, що інкримінується ОСОБА_1. Всупереч цій постанові недоліки протоколу про адміністративне правопорушення усунути не були. Солом'янське УП ГУНП м. Києва обмежилося надісланням до суду листа про необхідність розгляду справи. Разом із тим зміст протоколу про адміністративне правопорушення, що не відповідає вимогам закону, залишився без змін. Тому провадження у справі закрито у зв'язку з відсутністю події та складу адміністративного правопорушення [14].

Водночас окремі допущені поліцейськими помилки виправити неможливо. Наприклад, у рапорті помічника ДОП Кальміуського ВП Центрального ВП ГУНП у Донецькій області йдеться, що зазначити частину ст. 44-3 КУпАП у протоколі про адміністративне правопорушення не виявляється можливим у зв'язку із тим, що згідно з п. 7 Розділу II Інструкції з оформлення матеріалів про адміністративні правопорушення в органах поліції, затвердженій Наказом МВС України від 06.11.2015 року № 1376, не допускається закреслення чи виправлення відомостей, що заносяться до протоколу про адміністративне правопорушення, а також внесення додаткових записів після того, як цей

протокол підписано особою, стосовно якої його складено [15].

Законом України «Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19)» від 6 листопада 2020 р. внесено зміни до ст. 219, 221, 222, 236, 255 КУпАП, у результаті яких:

1) виконавчі комітети (а в населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, – виконавчі органи, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44-3 КУпАП;

2) справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, уповноважені розглядати судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів;

3) органи Національної поліції уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44-3 КУпАП;

4) органи державної санітарно-епідеміологічної служби уповноважені розглядати справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44-3 КУпАП;

5) протоколи про правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, мають право складати уповноважені на те посадові особи органів внутрішніх справ (Національної поліції), органів охорони здоров'я, органів державної санітарно-епідеміологічної служби [7].

Водночас протоколи про правопорушення, передбачені ст. 44-3 КУпАП, мають право складати посадові особи, уповноважені на те виконавчими комітетами (а у населених пунктах, де не створено виконавчих комітетів, – виконавчими органами, що виконують їх повноваження) сільських, селищних, міських рад.

У зв'язку з цим на практиці мають місце випадки, коли провадження у справі про притягнення до адміністративної відповідальності за ст. 44-3 КУпАП закривають, посилаючись на те, що відповідно до ст. 221 КУпАП судді районних, районних у місті, міських чи міськрайонних судів розглядають справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, тобто справи про адміністративні правопорушення, передбачені ч. 2 ст. 44-3 КУпАП, не належать до компетенції судів. Аналізуючи внесені зміни до КУпАП, з огляду на те, що суд позбавлений можливості самостійно кваліфікувати дії особи, яка притягається до адміністративної відповідальності, внаслідок чого провадження у справі підлягає закриттю за від-

сутністю події та складу адміністративного правопорушення [16].

Заслужує на увагу і той факт, що санкція ч. 1 ст. 44-3 КУпАП (тягне за собою накладення штрафу на громадян від однієї до двох тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян і на посадових осіб – від двох до десяти тисяч неоподатковуваних мінімумів доходів громадян) є надмірно суворою, особливо порівняно із санкцією ч. 2 ст. 44-3 КУпАП (тягне за собою накладення штрафу від десяти до п'ятнадцяти неоподатковуваних мінімумів доходів громадян). З цього приводу Є.В. Курінний зауважує наявний розмір штрафу несправедливим, якщо згадати про те, скільки наших громадян живе за межею бідності та розміри прожиткових мінімумів на цей час. Для порівняння він зазначає, що сума мінімального штрафу за подібне правопорушення є меншою у Франції у 4 рази, Великій Британії – у 6 разів, РФ – 11 разів [13, с. 150]. На думку А.А. Вознюка і С.С. Чернявського, необгрунтованим видається той факт, що за вчинення адміністративного правопорушення максимальна межа штрафу є значно суворішою, ніж для злочину [11, с. 13]. Водночас є вчені, які вважають таку міру примусу загалом обгрунтованою [17; 18, с. 165].

Однак, незважаючи на занадто суворі санкції ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, що очевидно мало свідчити про значну небезпеку цих правопорушень для здоров'я населення, суди в певних випадках звільняють правопорушників від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю вчиненого адміністративного правопорушення, обмежуючись усним зауваженням.

Наприклад, відповідно до протоколу про адміністративне правопорушення від 15 грудня 2020 року, складеним стосовно ОСОБА_1, який 15 грудня 2020 року у м. Києві перевозив пасажирів, кількість яких перевищує сидячі місця, чим порушив п.п. 9 п. 10 Постанови КМУ від 22 липня 2020 року № 641, чим вчинив адміністративне правопорушення, передбачене ч. 1 ст. 44-3 КУпАП. ОСОБА_1 визнано винним у вчиненні адміністративного правопорушення, передбаченого ч. 1 ст. 44-3 КУпАП. На підставі ст. 22 КУпАП звільнено від адміністративної відповідальності у зв'язку з малозначністю вчиненого адміністративного правопорушення [19].

Співставлення назви статті 44-3 КУпАП «Порушення правил щодо карантину людей» з диспозицією цієї статті свідчить про те, що назва ст. 44-3 КУпАП не відповідає її змісту. Адже в ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, окрім порушення правил щодо карантину людей, ідеться

також про порушення санітарно-гігієнічних, санітарно-протиепідемічних правил і норм, передбачених Законом України «Про захист населення від інфекційних хвороб», іншими актами законодавства, а також рішень органів місцевого самоврядування з питань боротьби з інфекційними хворобами.

Висновки

Підбиваючи підсумки здійсненого дослідження, слід сформулювати низку висновків:

1. Застосування поліцією статті 44-3 КУпАП «Порушення правил щодо карантину людей» на практиці ускладнене певними її вадами, до яких можна віднести: 1) труднощі відмежування кримінального правопорушення, передбаченого ст. 325 КК України, від адміністративного правопорушення, передбаченого ст. 44-3 КУпАП; 2) бланкетність диспозиції ст. 44-3 КУпАП; 3) надмірно суворі санкції ч. 1 ст. 44-3 КУпАП; 4) невідповідність назви ст. 44-3 КУпАП її змісту тощо. Як результат має місце неоднозначна, а в певних випадках і суперечлива практика притягнення до адміністративної відповідальності за порушення правил щодо карантину людей тощо.

2. Заборонна адміністративно-правова норма, передбачена у ст. 44-3 КУпАП, потребує удосконалення в контексті відмежування її від кримінального правопорушення, передбаченого ст. 325 КК України, встановлення науково обгрунтованих санкцій у ч. 1 ст. 44-3 КУпАП, корекції назви цієї статті, а також чіткості визначення її диспозиції.

3. Необхідно також підвищувати рівень правової свідомості, правової культури та кваліфікації працівників Національної поліції України з метою оптимального ефективного забезпечення дотримання правил карантину, а також забезпечення невідворотності заходів адміністративної відповідальності у випадках вчинення адміністративних проступків, передбачених ст. 44-3 КУпАП.

Список використаних джерел:

1. Про запобігання поширенню на території України коронавірусу COVID-19 : Постанова Кабінету Міністрів України від 11.03.2020 р. № 211. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/211-2020-%D0%BF#Text>.

2. Про встановлення карантину з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2, та етапів послаблення протиепідемічних заходів : Постанова Кабінету Міністрів України від 20.05.2020 р. № 392. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/392-2020-%D0%BF#Text>.

3. Про встановлення карантину та запровадження посилених протиепідемічних заходів на території із значним поширенням гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 : Постанова Кабінету Міністрів України від 22.07.2020 р. № 641. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/641-2020-%D0%BF#Text>.
4. Про встановлення карантину та запровадження обмежувальних протиепідемічних заходів з метою запобігання поширенню на території України гострої респіраторної хвороби COVID-19, спричиненої коронавірусом SARS-CoV-2 : Постанова Кабінету Міністрів України від 09.12.2020 р. № 1236. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1236-2020-%D0%BF#Text>.
5. Про внесення змін до деяких законодавчих актів України, спрямованих на запобігання виникненню і поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) : Закон України від 17.03.2020 р. № 530-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/530-20#n22>.
6. Чернявський С.С., Вознюк А.А. Проблеми відповідальності за порушення правил і норм щодо запобігання поширенню COVID-19. *Кримінологічна теорія і практика: досвід, проблеми сьогодення та шляхи їх вирішення* : матеріали міжвузів. наук.-практ. круглого столу (Київ, 28 трав. 2020 р.). у 2-х ч. / редкол.: В.В. Черней, С.Д. Гусарев, С.С. Чернявський та ін. Київ : Нац. акад. внутр. справ, 2020. Ч. 1. С. 20–26.
7. Про внесення змін до Кодексу України про адміністративні правопорушення щодо запобігання поширенню коронавірусної хвороби (COVID-19) : Закон України від 06.11.2020 р. № 1000-IX. URL: <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/1000-20#n6>.
8. Giubilini A., Douglas T., Maslen H., Savulescu J. Quarantine, isolation and the duty of easy rescue in public health. *Developing world bioethics*. 2018. No. 18 (2). P. 182–189. DOI: 10.1111/dewb.12165.
9. Musinguzi Geoffrey, Asamoah Benedict Oppong. The Science of Social Distancing and Total Lock Down: Does it Work? Whom does it Benefit? *Electronic Journal of General Medicine*. 2020. No. 17 (6). URL: <https://ssrn.com/abstract=3571947>. doi: 10.29333/ejgm/7895.
10. Masood S. What We Do Not Know about COVID-19 and Social Distancing. *Preprints : site*. 2020. DOI: 10.20944/preprints202005.0045.v2.
11. Вознюк А., Чернявський С. Порушення правил і норм щодо запобігання COVID-19: актуальні проблеми кримінальної та адміністративної відповідальності. *Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ*. 2020. № 19 (1). С. 8–19. DOI: <https://doi.org/10.33270/04201901.8>.
12. Ковальова С.С. Відповідальність за порушення карантину та санітарних правил і норм щодо запобігання поширенню коронавірусної інфекції (COVID-19) в Україні. *Науково-практичний журнал «Право. Людина. Довкілля»*. 2020. № 11(2). С. 158–168. DOI: <https://doi.org/10.31548/law2020.02.019>.
13. Курінний Є.В. Про аксіологічну сутність адміністративних штрафів. *Вісник Запорізького національного університету*. Вип. № 1. 2020. С. 144–150. DOI: <https://doi.org/10.26661/2616-9444-2020-1-22>.
14. Постанова Солом'янського районного суду м. Києва від 13.01.2021 р. Провадження № 3/760/39/21. Справа № 760/7667/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94107126> (дата звернення: 18.01.2021).
15. Постанова Іллічівського районного суду м. Маріуполя Донецької області від 13.01.2021 р. Провадження № 3/264/331/2021. Справа № 264/7547/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94108789> (дата звернення: 18.01.2021).
16. Постанова Жовтневого районного суду м. Маріуполя Донецької області від 13.01.2021 р. Провадження № 3/760/39/21. Справа № 760/7667/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94108740> (дата звернення: 18.01.2021).
17. Кузембаєв О.С. Кримінальна відповідальність за зараження коронавірусом SARS-CoV-2 (COVID-19) в Україні та деяких зарубіжних країнах у ракурсі економічного паритету. *Вісник асоціації кримінального права України*. 2020. № 1(13). С. 75–91. DOI: <https://doi.org/10.21564/2311-9640.2020.13.2028>.
18. Пилипів Р., Тимчишин А. Адміністративна відповідальність за порушення правил щодо карантину людей: проблеми та перспективи. *Юридичний вісник*, 2020. № (3). С. 163–169. DOI: <https://doi.org/10.32837/yuv.v0i3.1937>.
19. Постанова Дарницького районного суду м. Києва від 13.01.2021 р. Провадження № 3/753/683/21. Справа № 753/22045/20. URL: <https://reyestr.court.gov.ua/Review/94106144> (дата звернення: 18.01.2021).

Oleksii Drozd, Viktor Motyl. Current problems of application of the Article 44-3 “Violation of the rules of the quarantine” of the Code of Administrative Offenses of Ukraine by the police

Due to the spread of coronavirus infection in Ukraine, all public authorities and local governments were involved in counteracting its spread and protecting the country's life support systems from its negative impact. The National Police has also been entrusted with a number of tasks, aimed at combating the disease and monitoring the implementation of anti-epidemic measures by enterprises, organizations and individuals. In particular, the article examines the current problems of the application of the Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine “Violation of the rules of the quarantine” by the Police in order to outline the directions of their solution. It is established that the practical application of the Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses

of Ukraine “Violation of the rules of the quarantine” by the Police is somewhat complicated by certain of its shortcomings, to which the following can be attributed: 1) the difficulties in distinguishing the criminal offense under the Article 325 of the Criminal Code of Ukraine from the administrative offense under Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine; 2) blanket disposition of the Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine; 3) excessively severe sanctions under Part 1, Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine; 4) inconsistency of the name of Art. 44-3 of the Code of Administrative Offenses with its content, etc. As a result, there is an ambiguous and, in some cases, contradictory practice of bringing the individuals to administrative responsibility for violating the rules on quarantine. Prohibition of administrative law enshrined in the Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine, needs to be improved in the context of distinguishing it from the criminal offense under the Article 325 of the Criminal Code of Ukraine, the enshrinement of scientifically sound sanctions in Part 1, Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine, amending the title of this article, as well as the clarifying its disposition. It is also necessary to increase the level of legal awareness, legal culture and qualifications of employees of the National Police of Ukraine in order to optimize effective quarantine enforcement and to ensure the inevitability of administrative liability in cases of administrative offenses under the Article 44-3 of the Code of Administrative Offenses of Ukraine.

Key words: police, administrative liability, proceedings, quarantine, coronavirus, administrative offense, infectious diseases, rules of quarantine.

